

znaju da se radi o ekstremnim uslovima. Tako da sam se na neki način strmoglavio u ceo taj proces. Zbog jubileja koji nas je očekivao u jesen 2018. morali smo da počnemo sa snimanjem već u martu 2018. Jurili smo poslednje snegove. Tako je sve počelo na vrhu Stare planine u snegu visine jednog metra, na skoro 2.000 m nadmorske visine, sa temperaturom minus 5 stepeni. Pritom, Milanu Kolaku, malom Ivanu Vujiću i meni bio je to prvi dani snimanja sa tako velikim zadacima u ekipi ikada. Počeli smo sa snimanjem scena koje predstavljaju sam kraj filma, dakle unazad. Mnogo iskusnijim filmadžijama bi sve ovo predstavljalo ozbiljan zadatak, a kamoli nama. Iskreno mislim da u tom trenutku tu organizaciju i celu tu mašineriju ne bi mogao da pokrene nijedan drugi producent, osim Lazara.”

Kakvo je iskustvo režirati sa svojim ocem u glavnoj ulozi? Je li bilo teško predstaviti lik kralja Petra?

“Bilo je teško predstaviti i lik kralja Petra i ceo taj istorijski period, jer iako se sve dešavalo pre 100 godina, danas svi imaju neko svoje vidjenje, svoju sliku jednog od najslavnijih delova naše istorije. Postoje predubedjenja da su se neke stvari desile na određen način iako su istorijski izvori,

pa i sami istoričari vrlo kontradiktorni u stavovima. Mi smo zato rešili da prikazemo naš lični osećaj epohe i lični doživljaj kralja Petra. Ozbiljno smo se oslanjali na istorijske činjenice sa jedne strane, ali

umornog ratnog veterana koji je prepustio presto sinu Aleksandru, a u seriji on je mnogo aktivniji, ozbiljan je državnik, sposoban u diplomatiji, vešt u gradjenju odnosa i sa Apisom i sa Pašićem.

neki sukobi između nas dvojice, ali kada je video neke materijale, razumeo je da stvar ide u dobrom pravcu i onda je odlučio da počne da me sluša.“

U kakvom je stanju

sa druge strane koristili smo naše pravo na umetničku slobodu jer radi se o igranom filmu, a ne o dokumentarnom.

Lazar i ja smo se u početku mimoilazili u stavovima kako bi taj lik trebalo da se gradi. U filmu zatičemo kralja Petra kao

Tako da sam ja želeo da u filmu kralj ne govori mnogo, ali da kada nešto kaže da to bude značajno i mudro. Lazar je tu bio nestrpljiv, jer se stalno vezivao za pomenuti politički deo karijere i pokušavao da gradi lik kroz akciju, sa čime se ja nisam složio. Tu su nastajali

naša kinematografija, jer smo svesni da nam talenta i volje ne nedostaje, ali nedostaje novca za snimanje dobrih filmova. Kako se najbolje snaći u realizaciji značajnih projekata?

“Meni se čini da je situacija trenutno obrnuta.

Ulazimo u jedan renesansni period domaće produkcije. Sredstava za snimanje filmova ima sve više, ali ne i dovoljno. Ono što nedostaje su dobri scenariji i autori snažnog izraza koji barataju zanatom i ne razdvajaju žanrovski od autorskog filma. Što se volje tiče, tu bih se složio sa vama, ona postoji ali neretko je kratkog zamaha. Posle niza turbulentnih godina kroz procese finansiranja filmskih projekata našeg Filmskog centra uspeli smo da udjemo u kontinuitet snimanja filmova kojim se podiže kvalitet domaće kinematografije. Filmovi su, po mom mišljenju, sve bolji, pojavljuje se sve više autora, ali ipak mislim da je budžet za kinematografiju i dalje mali i da bez sponzorstava i donacija drugih državnih institucija, velikih kompanija, snimiti film u Srbiji je dugotrajan i težak proces.

Da bi se došlo do kvaliteta u realizaciji potrebni su, po mom mišljenju, prvenstveno dobar scenario, čvrst rediteljski izraz, poznavanje rediteljskih veština, jaka aktivna volja, talentovani i požrtvovani glumci spremni na ozbiljno bavljenje likovima koje tumače, kroz analizu i glumačke probe, što je u domaćim produkcijama retkost.“

Mila Filipović

NA NOVOJ
ADRESI

SREJOVIC
ACCOUNTING
SERVICES LTD

- Izrada personalnih I biznis taksi
- Kompletno vodjenje poslovnih knjiga za kompanije svih delatnosti
- Obračun plata (Payroll Service) I godišnjih formi (W2, 1099-MISC)
- Sales Tax
- Zastupanje pred IRS-om (Audits)
- Formiranje novih kompanija

Ljubiša Lou Srejović, EA, MBA

Ljiljana Lili Polovina, EA

Zdravka Zee Čučković, CPA, MSA

Posetite nas na našoj novoj lokaciji: 2340 S River Rd Ste 208 Des Plaines IL 60018

T: 773-545-6288 F: 773-545-6377

info@srejovicaccounting.com

Roman „MilaMar,, predstavljen u Užicu i Beogradu, a uskoro i u Čikagu

ŽIVOT KAO GLAVNI JUNAK

Roman „MilaMar“ Mile Filipović, koji je nedavno izašao u izdanju beogradskog „Znaka“, predstavljen je na promocijama u Užicu i Beogradu. Pred mnogobrojnim čitaocima o knjizi su u svečanoj Sali Gradske kuće u Užicu govorili Nada Selaković, prevodilac i novinari Petar Arbutina, književni kritičari urednik ove knjige, a u Beogradu u Kafe galeriji „Glasnik“ i Vida Ognjenović, književnica i dramaturg i doktor Slobodan Simić, psihijatar i poznati aforističar.

„Veoma mi je drago što se ova knjiga pojavila, kao što mi je drago da o njoj imam prilike da govorim — rekla je Vida Ognjenović, obraćajući se prisutnima. „MilaMar“ spada u retke knjige, zato što je smela, hrabra knjiga, jer iskreno govori o ljubavi. Mi smo u ovom svetu navikli na kliše, oguglali smo na njih, a iskrena da budem, mislim da ih čitalac povremeno u književnosti i traži. U ovoj knjizi ih, na sreću, nema. Ja se ne slažem sa nekim nadobudnim kritičarima koji tvrde da je o ljubavi sve rečeno. Pa zar i o nama nije sve rečeno, i o životu, i o smrti, zar o svemu nije sve rečeno? Ali, to ne znači da ne treba pisati, i ja ne pristajem na to da pravih tema više nema. I autorica je toga svesna. Ova knjiga je zanimljiva i po tome što se ne može prepričati, jer je pisana iz velike blizine, pa bi svako prepričavanje i svako tumačenje narušilo tu svetu blizinu. Ne može se prepričati ni zbog toga što će i čitanje ove, kao i svake druge knjige, biti različito, pa bi prepričavanje pravilo neku verziju koja nije ni konačna, niti sigurna, da bismo se na nju mogli osloniti. Ova knjiga je pažljivo sklopljena, u njoj se niko ne prenemaže, u ovoj se knjizi ništa ne ulepšava i ne olakšava, ne svodi se nista na banalnost, u ovoj knjizi nema ništa falš. A to je danas u literaturi najteže postići, jer je napadnuta sa svih strana — estradom, politikom, i tehnologijom, ne znam šta joj sve još preti. Ova knjiga počinje jednom bajkom, ali ona je odlična intonacija i uvod u ovu knjigu, koja je muzički savršena, napravljena kao jedna odlična muzička kompozicija, što je veoma teško postići. Ovo jeste memoar, autobiografska knjiga, ali se autorica nije plašila toga, niti je

nastojala da napravi nekakvu distancu. Pisala je otvoreno, jednostavno i punim srcem i zato se tako mora i čitati.” — rekla je Vida Ognjenović.

Petar Arbutina je govoreći o knjizi rekao:

„Ja jesam jedan od prvih čitalaca ove knjige, i zato tvrdim da je neophodno pisati o ljubavi, na ovako svojstven i specifičan način. Danas je neophodno pisati o ljubavi, kako bismo i sebe ubedili u sopstveno postojanje. Mi živimo u društvu u kome je iskrenost pomalo zaboravljena dis-

ciplina, ona više nikoga ne obavezuje, ona više nije neophodna, ona više ne oblikuje našu etičku misao. A iskrenost je, sama po sebi, i tema i suština. Najveći domet u kreativnosti i u umetnosti je emocija, koje se ponekad plašimo. Bez obzira na memoarsku dimenziju koju ova knjiga ima, važno je zapaziti i imaginativni deo, uz sve ono dobro i loše što pamtimo. Ovo je knjiga o životu, koji nas iznenadjuje, knjiga koja nas podseća na veličinu ljubavi, koja se meri snagom i mogućnošću žrtvovanja za nekoga drugog. Jedino tada ljubav vredi i ima smisla. Ovo je dobra priča, pojednostavljena, ali ne i banalna. Jer, Mila Filipović je, to moram reći, krvavi čitalac, i ona je u toj svojoj lektiri, u ono mesto je pročitala, tragala za najboljom formom ovog romana, svesna da blok ove svoje priče mora graditi u jednoj zanimljivoj formi, koriste se najiskrenijim osećanjima. Ovo nije posle podneva razbibriga, jer će vas ova priča pomeriti, stoje svakako mera uspešnosti jedne knjige. U vašem iskustvu će posle čitanja ove knjige biti još jedan pogled, još jedan diskurs, kroz

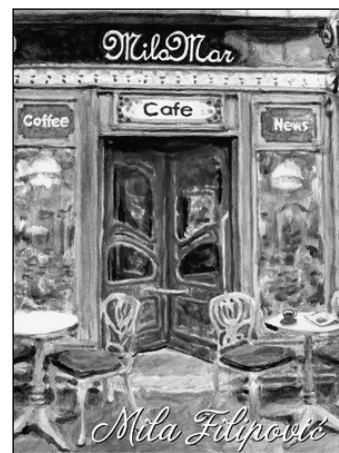
koji ćete posmatrati ovaj svet. Ne možete dosegnuti nekakve duhovne prostore i vratiti se iz njih, kao da se ništa nije desilo. Ovo je autentično delo, nastalo od zanimljive životne priče, koja je u isto vreme i univerzalna književna paradigma. Mila Filipović ima izuzetnu veštinu, kojom je dogradila svoju priču imaginativnim sferama. Odlučila se za ispovedanje lične iskrenosti. Bez obzira koliko ovaj narativ jeste linearno izgrađen, ona je vrlo pažljiv pisac kada gradi formu. To nije nimalo slučajno. Ta

izmeštenost u drugo i ponovno vraćanje je u ovom slučaju vrlo važna, povezana sa izuzetnom umesnošću. Tako je bilo i sa njenim prvim romanom, epistolarnom pričom u koncentričnim krugovima emocija, događaja, uzburkanih života. Tako je i ovde, pa s pravom mogu reći da je i ovo roman koncentričnih krugova dešavanja, pitanja i traženja odgovarajućih odgovora.”

Slobodan Simić, poznati psihijatar i aforističar je, predstavljajući Milu Filipović, kako je on zove, svog saborca, podsetio na godine kada su zajedno počinjali stvaralačke karijere, u tada jednom nezavisnom omladinskom listu „11:59“, radeći na izmišljenom intervjuu o Džonu Selakoviću koji je bio kao imaginarni američki san i do srži uzburkao tadašnju učmalu javnost, i već tada mladim stvaraocima otkrio svu moć pisane reči.

„Ja sam odavno počeo da delim ljude na saborce i one druge, a Mila je moj dugogodišnji saborac u bitkama u Srbiji. Počinjali smo davnih osamdesetih, nas četvoro omladinaca, a postali smo najpoznatiji po čuvenoj nov-

inarskoj prevari iz stare Jugoslavije, jer smo objavili izmišljeni intervju sa Džonom Selakovićem, koji dolazi u Srbiju da osnuje sveameričku stranku, čiji je glavni deo programa da se Jugoslavija pripoji Americi. Bob Dilan i Tina Turner će pevati na užičkom trgu, biće tu najveći hamburger na svetu, igraće zečice iz Plejboja. Bila je to lagana, skoro beznačajna omladinska šala, ali problem nastaje onda kada dopisnici beogradskih novina iz Užica počnu da prenose tu bezazlenu novinarsku šalu kao istiniti intervju, a jedan od njih je čak bio toliko agilna da je objavio naš intervju kao svoj. I nastane kaos! U Užicu su svi poverovali, cela Jugoslavija je brujala o tome, mi smo čak objavili i dvojezičnu pristupnicu za stranku, ljudi su ih popunjavali i slali... na kraju je nacionalni Dnevnik 2 morao da objavi vest da je Džon Selaković izmišljena ličnost, kako bi kaos bio zaustavljen. Naš časopis je, naravno, zabranjen, izdali smo još samo jedan broj, u kome smo objavili novi intervju sa Džonom Selakovićem, da objasnimo zašto je on nastao. I tu Džon Selaković iz prvog lica objašnjava koliko smo naivni i lakoverni i kako lako nasedamo na priče iz novina.

Treba li praviti poredjenje sa današnjim vremenom. Kasnije je Mila Filipović bila glavni i odgovorni urednik Radio Užica, koji je tada imao zvezdane trenutke. Pozvala me je da radimo emisiju „Uz vetar“, uz žešču satiru. Posle jednog ozbiljnog skeča emisija je skinuta sa programa, Mila je trpela pritiske koliko je mogla, ali u jednom trenutku se više nije moglo istrpeti. Bilo je to nenormalno vreme. I iz te Srbije je Mila otišla, i pridružila se reci odlivenih mozgova. Mi ne pomin-

jemo mnogo vrhunske intelektualce koji su napustili našu zemlju. Kamo sreće da je ostala ovde, imali bismo pravu reprezentaciju. Ona i danas piše kolumne za „Užičku nedelju“ (nastala na korenima „11:59“), koje su vrhunska veština velikog majstora novinarstva, i zato sam ponosan što je moj saborac.

I tako mene moj saborac zamoli da pročitam i govorim o njoj novoj knjizi. A, mene kad saborac moli, ja idem i u vatru i u vodu, pa ako treba, i knjigu da čitam! Pomislim, evo je još jedna, voditeljka piše roman, pomislim ja, evo opet voditeljske književnosti, uhvatim se za glavu, ne znajući sa čime ću da se suočim. Pomislih, eto i moju Milu uhvati taj virus, pa „MilaMar“, mila majko, sad sam gotov, pomislih ja kao profesionalni skeptik. Uzmem knjigu, lepa korica, a vuče na ljubavni roman. Ja dam svakoj knjizi 10 strana. I prava sreća, priča je ovde počela na pravom mestu. I da ne dužim — hvala Mili što sam ovu knjigu morao da čitam. Ja sam sa ovom knjigom imao zen. Ova knjiga me je poptuno zakovala, kao da sam bio u 3D filmu, kao da sam ja u svemu ovome učestvovao. Dugo nisam pročitao bolju knjigu od ove, jer su u njoj sve stvari koje su bitne u životu — ljubav i smrt tako dobro razradjeni, da čovek zaista vidi ljubav, sreću, nesreću, radost, žalost. I to na vrlo moćan način. „MilaMar“ zvuči nežno i nevino, a ustvari je vrlo žestoka i neophodna. Malo je neophodnih knjiga, a ova je jedna od njih. Moguće da je meni posebno godila i zbog mog uzrasta, jer se u njoj nalaze važne teme zrelog doba, ali i esecijalnog života. Neko je rekao — umetnik nije bitan, bitno je delo. I to je ovde slučaj. Isključivo je bitno kako si preneo emociju rečima, a u „MilaMar“ je to uradjeno skoro savršeno.”

Promocija romana „MilaMar“ biće održana u subotu 16. novembra u „Ice House Gallery“, 609 South Boulevard u Evanstonu sa početkom u 2:00 popodne, a govoriće professor doktor Jelena Banković, novinar Milka Kovačević, doktor Vojin Drenovac, slikarka Maureen Sharkey i autorica Mila Filipović.

#LEGALNO
#SIGURNO
#POUZDANO

250+
NAJBOLJIH
EX-YU KANALA

SET TOP BOX
DOBIJAŠ ZA

100\$ cena bez sales tax-a

▶ **PLATIŠ 12
GLEDAŠ 24 MESECA**

250+	20+	300+	do 7 dana	10+*	250+**
Ex-YU TV kanali	HD TV kanali	Radio kanali	Gledaj unazad	Kanali za odrasle	Ex-YU filmovi

* uz STB uređaj ** uz MAX paket

bez ugovorne obaveze

odličan kvalitet slike i zvuka

Powered by
Telekom Srbija

Info linija po ceni lokalnog poziva +1 312 800 28 59

www.go4yu.com

IPD INC

PRINTING & DESIGN

BANNERS

SIGNS

TRUCK
DECALSTRAILER
GRAPHICS

POSTERS

VEHICLE
GRAPHICS

FLYERS

MAGNETS

BUSINESS
CARDS

T-SHIRTS

SO WHAT ARE YOU WAITING FOR?
CONTACT US NOW!

773 988 2483

IPDPRINT@GMAIL.COM

WWW.TRUCKANDTRAILERSIGNS.COM

TESLA AIR
 HEATING & COOLING APPLIANCES
 24 HOUR SERVICE
SRBO KONSTATINOVIC
 Commercial & Residential

Cell: 708.307.2816
 Tel: 708.802.4160
 srbolis@yahoo.com

*Za udobnost, toplotu
 i svežinu u vašim
 domovima i
 poslovnim prostorima*
TESLA AIR

Shear Elegance
 Za novi imidž, lepu frizuru
 i blistavu boju kose

773.271.9602

**Hear extensions i keratin
 Frizure i šminka za svadbe
 i druge svečane prilike
 Sve na jednom mestu u vašem salonu
SHEAR ELEGANCE**

U srcu Lincoln Square
 4719 N. Lincoln Ave. - Chicago IL 60625
 Radno vreme: Pon-sub 10am -7pm – Nedeljom 10 am -4pm

 ACTION
 TRUCK & TRAILER
 REPAIR

- Complete Diagnostic Services
- Tune-Up
- Break Service
- Transmission
- Electrical System
- Air Conditioning Service
- Drivetrain
- Oil and Lube
- Road Service
- APU
- Reefer (Thermo King, Carrier)

**WE MANUFACTURE
 DEER GRILL GUARD**

- Heavy duty stainless steel
- Light weight, only 90 lb
- Free installation

**ONLY
 \$ 1150**

Open from 8AM to 5PM

773-273-9449
 301 W Gerri Ln. Addison, IL 60101

Chicago SERBIAN FILM FEST

KA SVETLOSTI BEZ MEĐA

6.7. i 8. DECEMBAR FESTIVAL OTVARA NAJVEĆA ZVEZDA BALKANA **MILOŠ BIKOVIĆ**

\$150 ČETVRTAK 5. DECEMBAR

7:30PM RED CARPET GALA

sa zvezdama festivala

Marchesa Restaurant
535 N Wells St, Chicago, IL 60654

Marchesa Black Tie Dress Code

\$35 PETAK 6. DECEMBAR

7:30PM KA SVETLOSTI

dokumentarni film

8:30PM BALKANSKA MEĐA

igrani film

\$35 SUBOTA 7. DECEMBAR

7:30PM KRALJ PETAR I

igrani film

10:00PM DELIRIJUM TREMENS

igrani film

\$35 NEDELJA 8. DECEMBAR

5:00PM TESLIN NAROD

dokumentarni film

6:45PM AJVAR

igrani film

8:45PM TAKSI BLUZ

igrani film

\$90 KOMPLET KARATA

Sva 3 DANA, svi filmovi

Za rezervaciju VIP sekcije
pozovite **773-744 0373**

Chicago
Serbian
Film Fest

IAN
M FEST

TESLA
NATION

NATAŠA NINKOVIĆ
SERGEJ TRIFUNOVIĆ

AJVAR

TAKSI
Bluz

ZAPLOVIMO ZAJEDNO U SVET SEDME UMETNOSTI – SPOJENI FILMOM, VOĐENI LJUBAVLJU

AMC
THEATRES

AMC Dine-in Rosemont 18
9701 W Bryn Mawr, Rosemont, IL 60018

ZA VIŠE INFORMACIJA I KARTE:
WWW.SERBIANFILMFEST.COM

ORGANIZACIJA

SERBIAN MIRROR
ГЛЕДАЛО

U SUSRET 7. SRPSKOM FILMSKOM FESTIVALU

DOČEKAJMO GOSTE I PROSLAVIMO SA NJIMA PRAZNIK SRPSKOG FILMA U ČIKAGU

RED CARPET - GALA KOKTEL

ČETVRTAK 5. DECEMBAR 7:30 – 10:30

DRESS CODE

BLACK TIE

MARCHESA Francuski Restoran

535 N. Wells St Chicago

Uz šampanjac i posluženje družit ćemo se sa

MILOŠEM BIKOVIĆEM,

PETROM RISTOVSKIM

MIODRAGOM RADONJIĆEM,

TEODOROM RISTOVSKI,

DANICOM RISTOVSKI

I DŽEKOM DIMIĆEM

Chicago
SERBIAN
FILM FEST

\$150 po osobi,
broj mesta ograničen

Rezervacije - 773.744.0373

Od stalnog saradnika

DEJAN MARINKOVIĆ

Da li su nam potrebne medje? Čovek zdravog razuma smatra da priroda ne poznaje nacije, granice, vere... Medjutim, postoje pojmovi kao što su opredeljenje, ideja, pripadnost... Ako sam se opredelio da budem, recimo, Srbin, partizanovac i pobornik ideje u koju verujem, nisu mi bliski oni konvertiti koji menjaju opredeljenje, uverenje, stranku, veru za večeru, niz svaki malo jači vetar koji dune. Uvek sam bio za to da poštujemo svoje, a da ne mrzimo tuđe. Naravno da nije svaki Nemačkan ubijanju, nije svaki Hrvat ustaša, niti svaki Albanac koljač koji vadi organe Srbima. Medjutim, kad procentualno u odnosu na broj stanovnika određene nacije njeni pripadnici čine masovne zločine, streljaju hiljade dece u jednom danu, ili u susednoj državi linčuju ljude samo zato što su Srbi, stotine hiljada salutira Hitleru uz Tompsona, koji peva o klanju ljudi, kad svaki dan osvanu novi grafiti o ubijanju i klanju Srba u Hrvatskoj i medju Albancima, a pritom njih naši ljudi uvek ljubazno dočekaju i ugoste, a da ne govorim o tome da takvih incidenata kod nas skoro da nema, onda tu nešto nije u redu sa idejom da smo svi jednaki. Više mi se čini da se u našem slučaju primenjuje pravilo da ako ti nećeš pojesti lava, ne znači da on tebe neće pojesti. Zbog toga je dobro da postoje medje. Kad bismo svi bili mili, dragi, fini i puni ljubavi, podele nam ne bi padale na pamet. Nažalost, nismo svi takvi.

Dana 21. oktobra je obeležena 78. godišnjica masakra oko 3.000 dece i njihovih učitelja. Nemci su ih izveli iz škola i u jednom danu ih sve streljali. To je samo jedan od masovnih zločina koji su počinjeni nad srpskim narodom od strane okupatora i njihovih poltrona u našem susedstvu. Mi, Srbi imamo više isusovskih osobina od većine drugih naroda. Prvi smo da praštamo, a naši dželati obrću priču i predstavljaju nas kao genetske zločince. Najveći imperijalisti, kolonijalisti i koljači sa Zapada nam šalju svoje izaslanike da nam "uvode demokratiju" i uče nas o ljudskim pravima, a medju njima su direktni potomci upravo onih koji su nas klali samo zato što smo Srbi. Širom bivše Jugoslavije su teritorije nas-

tanjene Srbima etnički očišćene od Srba, a Srbija, koju upravo ti koji su proterali Srbe prozivaju za etničko čišćenje, ostala je jedina multinacionalna država, u kojoj manjinama ne fali dlaka sa glave. Kad god smo brisali granice izmedju Južnih Slovena i pripadnika drugih nacionalnih manjina na Balkanu, plaćali smo ogromnu

Crna Gora nije odvojila. Dvorišta lepše izgledaju bez ograda i zidova, ali ako je moj komšija agresivan i nasilan, moram podići ogradu ili zid da zaštitim svoju porodicu i ognjište.

Evropska unija je stvorena od strane jačih i pohleprijih država, sa ciljem da izrabljuju manje i slabije nacije.

digao glas protiv nepravde koju je Zapad nanosio Srbima. Prilikom primanja nagrade, obratio se Srbima i rekao da zna da se oni raduju njegovoj nagradi. Posle toga su aždaje krenule sa masovnim uvredama i pretnjama smrću i linčom. Prosto je neverovatno koliko je propaganda mržnje prema našem narodu moćna.

dom spremni", održala je govor u kome je rekla da je Hrvatska pružila najveći otpor nacizmu i fašizmu proporcionalno u odnosu na broj stanovnika. Prosto da čovek ne poveruje. Činjenice su upravo suprotne. Hrvati su Nemačke vojnike 1941. dočekali sa cvećem, i masovno se pridruživali ustašama, a preko 90% partizanskog pokreta u Hrvatskoj su činili tamošnji Srbi. Prošle godine, tokom obeležavanja stote godišnjice završetka I svet-skog rata, u kome su Srbi izgubili 66% muške populacije, a više od trećine ukupnog stanovništva, naša delegacija je bila ponižena i gurnuta u pozadinu, dok su u prvim redovima, pored Makrona, sedeli šiptarski OVK teroristi koji su organizovano klali Srbe i vadili im organe.

Tramp, u koga su Srbi polagali veliku nadu, preko svog novog izaslanika deklarisanog homoseksualca, javno je uputio srpskim vlastima poruku da bezuslovno treba da prihvate nezavisnost Kosmeta (Kosova), a Evropskoj uniji poručio da pritisne Srbiju i postavi upravo to kao uslov za priključenje. Ima li kraja ovoj histeričnoj pomami na Srbe?

Iz navedenog nije teško zaključiti da je nama jedino rešenje u medjama. Mi ih nismo tražili. Mi smo prvi bili za ukidanje istih, ali moramo se zaštititi od neprijatelja kojima smo okruženi sa svih strana. Kako opstati ekonomski? Treba se priključiti Evroazijskoj uniji, učvrstiti ekonomske veze sa Rusijom, Kinom i Indijom, jer su navedene zemlje velesile, a nemaju za cilj da nas unište za razliku od Zapada koji nas tretira kao male Ruse, što je potpuno iskrivljena slika o nama. Srbi se nisu slagali sa sovjetskim boljševicima, a zna se da je Zapad nametnuo Rusima i Slovenima komunizam kao kancer koji ih je izjedao iznutra. Mi smo prijateljski nastrojeni prema ruskom narodu, jer je Rusija pomogla Srbiji u oba svet-ska rata, a danas zahvaljujući Putinu Kosovo nije članica UN-a. Da nam Zapad ne radi o glavi, mi bismo i prema njima bili prijateljski nastrojeni. Medjutim, posle svega što su nam učinili i čine zapadni političari, naš narod ima odbojnost prema njima, tj. zapadnim političarima. S druge strane, Srbi nisu neprijateljski nastrojeni prema običnom narodu iz zapadnih zemalja i ljudima iz bivše Jugoslavije. U Srbiji je svako dobrodošao. U tome i jeste naša veličina na koju sam ponosan. Medje su zaštitna mera i nužno zlo.

MEDJE

cenu za to. Svi oko nas su u svim ratovima bili na strani okupatora. Srbi su ih oslobodili austrougarskog i turskog ropstva, a naše vlasti nisu proširile teritorije pobedničke Srbije, već su gubitnicima u oba svetska rata, koji su se borili na strani okupatora, dali ne samo ravnopravan, već povoljniji status u zajedničkim državama, počev od SHS pa do SFRJ, od Srba koji su izgubili više od polovine stanovništva, boreći se za slobodu. Ni danas ne bismo bili nezavisna Srbija da se

Ukidanje granica se pokazalo kao poguban potez. Zbog toga u zemljama EU jačaju nacionalne struje, koje se protive globalističkoj prevari. Većina tih nacionalnih stranaka je prosrpski orijentisana, jer su shvatili da su se 90-ih godina prošlog veka, boreći se za pravo na život, zapravo borili protiv globalizma (čitaj kolonijalizma).

Nedavno je austrijski pisac Peter Handke dobio Nobelovu nagradu. Svima nam je poznato da je taj hrabri čovek

Za vreme II svetskog rata jedina dva naroda koja su imala organizovane pokrete otpora su bili Rusi i Srbi (partizanski i četnički). Nažalost, uveliko je na delu revizija i lažiranje istorije. Prilikom nedavnog obeležavanja II svetskog rata u Poljskoj, pozvani su svi, na čelu sa agresorima i gubitnicima, tj. Nemcima, Hrvatima, Italijanima..., a jedino Rusi i Srbi nisu pozvani. Da ironija bude veća, Kolinda Grabar Kitarović, koja veliča Tompsona, brani ustaše i njihov pozdrav "Za

Od našeg dopisnika iz Njujorka

Za ovde ili za poneti?

Od stalnog saradnika
VUKAŠIN PETROVIĆ

“Za ovde ili za poneti?“, upitala me je žena po imenu Šila (Sheila) koja je radila u Starbaksu dva bloka od mog fakulteta. To je bilo redovno pitanje nakon što bih zatražio kapučino ili bilo koju tečnost koja bi zadovoljila moje potrebe za kofeinom. Gledam u zeleno-belu papirnu čašu i ne znam kako da joj odgovorim.

Starbaks je postao redovna stanica u mojoj svakodnevnici od kada studiram u Njujorku. Nekada je bio atrakcija na srednjoškolskim ekskurzijama, mesto na koje je određena grupa učenika odlazila da se slika sa papirnom čašom na kojoj je (pogrešno) bilo ispisano njihovo ime. Naravno, ista ta čaša bi se slikala za društvene mreže, da svi verni pratioci mogu da primete da se pomenuti korisnik nalazi u Beču, Rimu ili u kakvoj drugoj metropoli. Šila i ostali radnici ove globalne institucije

redovno pogrešno napišu moje ime, te sam ga skratio u “Vuk“, mada i to napišu pogrešno pa me prekrste u američko “Luke“. Ne smeta mi. Nisam od onih Srba koji se diče i kunu, a i tu čašu svakako uzimam zbog njenog sadržaja.

Euforija Starbaksa je splasla u mom životu. Iako sam stigao u Njujork pre nego što su otvorili ćirilčki Starbaks ispod Rajičeve na kraju Kneza, kafa je za mene uvek bila kafa, neophodna dopuna nezdrave energije kojom nadomešćujem hroničnu neispavanost u studentskim danima. Bilo ju je na svakom ćošku i u Srbiji, a ovde je ima napretek. Nema bureka, doduše, bureka i maminih punjenih paprika. Nema ni klinaca koji nisu znali šta je Starbaks, koji pikaju fudbal u školskom dvorištu i sede na zidiću. Hoda se brzo sa slušalicama u ušima, gleda se u pod, dolaze i odlaze podzemni metroi. Trči se da bi se stiglo na posao, živi se da bi se radilo, da bi se platili preskupi, a premali stanovi, za koje je izvesno da ih nikada neće posedovati jedan doseljenik poput mene.

Kreće četvrta godina fakulteta, postavlja se teško pitanje. Šta sad? Gde dalje?

Uvek ista priča prilikom konsultacija stručnog štaba u Srbiji. Kažu u svetskom gradu si, centar sveta, Volstrit i Keri Bredšo. Je li može bolje od toga? Sležem ramenima jer ni sam ne znam, sa dvadeset i dve godine, gde je bolje i kako se živi. Kažu da uzimam Uber i Starbaks zdravo za gotovo i da ne razmišljam o tome kakva mi je prilika pružena. Ali eto, Starbaks dobismo, a za Uber i ostale prevoznike ne znam šta da kažem.

Taman pomislim kreće nabolje, kad ono prestonica nam blokirana, blokirali je taksisti.

“Voze ovi preko nekih aplikacija, strani plaćenicima!”

Jeste, plaćeni po celom svetu pa se spustiše i kod nas malo, u beogradsku kasabu, da i tu otima-ju posao.

I šta onda da mi kaže bilo ko, ko ne živi ovde. Imaju percepciju blokirane prestonice i crnčenja, a na filmu, priznajem, Njujork stvarno lepo izgleda. Prikazuju oni na filmu grandioznost i arhitekturu, prikazuju i Kip slobode, francuski

poklon, kao da ima 200 metara visine (jeste li znali da ima svega 46?), i sve ostale holivudske privlačnosti ne bi li namamili turiste i neupućene. Ali zaboraviše da prikazuju pacove koji trče trotoarom, beskućnike i stanove prosečnog stanovnika Njujorka, onog koji ne može da priušti da mu stan gleda na Central park. Čoveče, stanarina tih stanova je takva da jedna plata deli prosečnu osobu od ulice i toga da li ima krov nad glavom. Jedna plata deli svaku osobu od egzistencijalnih pitanja, osobu koja nikada nije imala želju da se bavi filozofijom. I kažu onda ostani tu, šta ima da se vraćaš, vidi kako je u Srbiji, a malo njih zna kako je ovde. I neće znati, isto kao što ja verovatno nikada neću saznati kakvi bi mi bili studentski dani u Beogradu. Nećemo se mi razumeti, previše drugačije vidimo stvari.

“Za ovde ili za poneti?“, ponovo upita Šila, a ja gledam onu kafu u njenoj ruci na kojoj već piše “Luke“ i nemam pojma da li da sednem i da je ispijam polako, ili da se pokupim i krenem kući.

СВѢТАГОРА™ · МОНТАГОС™
ОСВЕШТАН 15. ЈУЛА 2000. ГОДИНЕ

СВѢТАГОРА · АУТЕНТИЧАН
СРПСКИ ПРАВОСЛАВНИ ПОГРЕБНИ ЗАВОД

ДУШАН И МИЛОШ ЋОРЂЕВИЋ
ВЛАСНИЦИ

3517 N. Pulaski Road, Chicago IL 60641
Telephone 773.588.2200 + Fax 773.588.5300
www.svetagora.com - info@svetagora.com

VIDOVITA SARA

Rešava sve probleme skida magiju i negativnu energiju. Spaja razdvojene

Radno vreme 8am-11pm
773-202-7062
Besplatan parking

PSYCHIC SARA

**Solves All Problems
Removes Evil Eye and Bad Luck
Reunites Loved Ones**

Open Daily 8am-11pm
Free Parking

773-202-7062

Balkanska folklorna revija u Teksasu

Jelena Medić, Biljana Regan i Marija Gluščević Draganić

Foto: Džon Regan

Doživite Balkan

Od stalnog saradnika
IVAN KALAUZOVIĆ

Brojni posetioци, uglavnom Amerikanci, prisustvovali su početkom oktobra jedinstvenom kulturno-umetničkom programu "Doživite Balkan", održanom u Irvingu, okrug Dalas, u Teksasu. Domaćin, srpski Kulturni centar "Rastko", koji

deluje na metropolitanskom području Dalasa i Fort Vorta, predstavio je sa Biljanom Regan iz Merilenda i njenim saradnicima folklornu baštinu Srbije i Balkana u formi nsvakidašnjeg audio-vizuelnog putovanja kroz prostor i vreme.

Program "Doživite Balkan" činili su muzički nastupi, najpre srpske folklorne grupe "Rastko", a potom Rejčel Laviole, Amerikanke koja je uz gitarsku pratnju Džozefa Pilova izvela pesme iz Srbije, Severne

Makedonije i Bugarske, i bugarskog ansambla "Ljuš". Centralni događaj bila je revija Biljane Regan, u okviru koje je prikazano dvadeset pet nošnji naroda iz regiona bivše Jugoslavije, Bugarske i Rumunije, sve iz

Model balkanskog folkloru

Biljanine privatne kolekcije. Nosili su ih mladići i devojke većinom iz Srbije.

U izložbenom delu posetioce je očekivala postavka naki-ta, ćilima, lutaka i drugih

ekspozata iz njene riznice, ali i mozaici umetnice Vojne Baštovanović Kastil.

Do realizacije programa došlo je zahvaljujući saradnji Biljane Regan sa Jelenom Medić i Marijom Gluščević Draganić, koje vode KC "Rastko". Inače, ovo udruženje je već nekoliko godina središte srpske kulture severnog Teksasa, a svoje aktivnosti temelji na očuvanju matičnog identiteta, posebno jezika i tradicionalnih vrednosti.

JUBILEJI MATICE ISELJENIKA I KR „KORDUN,,

Najstarija organizacija koja se bavi saradnjom sa srpskom dijasporom i jedna od najagilnijih kulturno-umetničkih asocijacija rasejanja proslavile su zajedno svoje jubileje, i to u Sjedinjenim Američkim Državama.

Matica iseljenika i Srba u regionu iz Beograda obeležila je sedam decenija postojanja i rada, a Književna radionica "Kordun" (KRK) iz Vest Čestera, Pensilvanija prvu deceniju. Tome u čast je priredjena Svečana akademija u subotu 28. septembra, u Crkvi Svetog Jovana u Patersonu, Nju Džerzi.

Početak zvaničnog dela programa molitvom je označio starešina Crkve protojerej Djokan Majstorović, a potom je govornike najavila voditeljka Aleksandra Radaković.

Prisutnima su se obratili: predsednik Matice iseljenika Miodrag Jakšić, književnik

Deo sastava "Rosa"

Deo zaslužnih saradnika KRK-a

Foto: Dani Blue Photography

književnik Danilo Marić, pesnikinja Branka Zeng, novinarka Milica Purić, novinar i publicista Ivan Kalauzović Ivanus, štamparija "Graficar" iz Užica, Izdavačka kuća "Alma" iz Beograda i Udruženje "Banatski kulturni centar" iz Novog Miloševa.

Plaketom za dugogodišnju afirmaciju srpske dijasporu i podizanje ugleda srpske kulture u svetu ovenčan je predsednik Matice iseljenika i Srba u regionu Miodrag Jakšić.

Osnivač i predsednik KRK-a Ilija Šaula

pisaca "Desanka Maksimović" Dušica Ivanović, književnik Nebojša Krljar i osnivač i predsednik KRK-Ilja Šaula.

U nastavku su zaslužnim pojedincima i organizacijama dodeljene zahvalnice, priznanja i plaketa KRK-a.

Dobitnici zahvalnica za uspešnu saradnju i doprinos afirmaciji KRK-a su: književnici Milutin Srbljak, Dušica

Ivanović, Gordana Petković Laković, Vladislav Radujković, Danijel Mirkov i Nebojša Krljar, novinari Luka Mijatović i Dejan Grujić, Fondacija "Luka Bala" iz Njujorka, "Teslina naučna fondacija" iz Filadelfije, Srpska nacionalna akademija u Kanadi i Srpsko-kanadsko udruženje pisaca "Desanka Maksimović" iz Toronta i Radio Beograd 202.

Laurati priznanja za dugogodišnju uspešnu saradnju na polju kulture i umetnosti su: sveštenik Djokan Majstorović,

Program proslave je činila i izložba slika Bogdana Miševića i nastupi ženskog vokalnog sastava "Rosa" iz Njujorka, ali i prigodno posluženje.